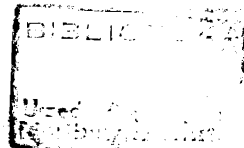

10 kwietnia 1931 r.

A45d 33/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13121.

Kl. 33 c 12.

Pierre dit Gaston Baquey
(Colombes, Francja).

Puderniczka.

Zgłoszono 13 grudnia 1928 r.

Udzielono 23 lutego 1931 r.

Pierwszeństwo: 14 grudnia 1927 r. (Luksemburg).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest puderniczka, w której puder przechodzi stopniowo na powierzchnię puszek bez użycia sprężyny.

Puderniczka według wynalazku odznacza się tem, iż puszek do pudrowania umieszczony jest w naczyniu, którego dno, a w razie potrzeby i ścianki boczne, tworzą gęste sitko i które można poruszać w dowolny sposób wewnątrz puderniczki ponad pudrem lub obok pudru, przyczem puder powinien przechodzić przez sitko tworzące ścianki tego naczynia. W tym celu sitko to wchodzi zawsze bez pomocy sprężyny w zetknięcie z pudrem przesiewającym się przez nie.

Sitko można np. przysuwać do pudru w miarę zmniejszania się jego ilości w pudernicze.

Również sitko to może się stykać zawsze z powierzchnią szorstką wykonaną np. ze żłobkowanego tworzywa lub z tkaniny, np. z aksamitu, pluszu lub też szczoteczki o krótkich, miękkich włoskach, która to powierzchnia szorstka wprowadza na sitko puder, przysuwany przez inny narząd puderniczki.

Jeżeli puder znajduje się zboku sitka, to można go przysunąć do sitka przez woreczek, tworzący puderniczkę i składający się z pewnej ilości przedziałków, oddzielonych przegódkami łączącymi się z sitkiem we-

dług linii, przebiegających jedna nad drugą, dzięki czemu puder zawarty w tych przedziałkach nie zsypuje się na dolną część sitka, lecz zostaje rozdzielony równomiernie po całej jego powierzchni. Sitko wprowadzane jest w zetknięcie z pudrem bez pomocy sprężyny, co jest wielką zaletą puderniczki według wynalazku.

Puderniczka niniejsza może zawierać jedną lub kilka szczoteczek wykonanych z tkaniny o zjeżonych włóknach, jak np. z włochatego sznureczka stosowanego w modniarstwie; te szczoteczki wzmocnione są zazwyczaj zapomocą drucika metalowego. Szczoteczki umieszczone są w ten sposób, iż sitko podczas tarcia go o puder porusza je, przyczem szczoteczki rozpraszają i zmiatają puder, wprowadzając go w zetknięcie z sitkiem.

Na załączonym rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok perspektywiczny puderniczki w myśl wynalazku, fig. 2 — jej poprzeczny przekrój wzdłuż linii 2—2 na fig. 1, fig. 3 i 4 — także przekroje puderniczek nieco odmiennych, po wyjęciu z nich puszek, fig. 5 — widok zgóry szczoteczki pierścieniowej, fig. 6 — przekrój puderniczki, uwidoczniającej inny rodzaj sitka, fig. 7 i 8 — widok z boku puderniczki w stanie otwartym i jej przekrój wzdłuż linii 8—8 na fig. 7, w stanie zamkniętym, przyczem puderniczka osadzona jest w torebce ręcznej.

Na wszystkich tych figurach puderniczka posiada sitko *a*, wykonane z odpowiedniego materiału, jak np. z luźnej lub naciągniętej tkaniny, blaszki podziurkowanej lub kratki metalowej. Brzegi tego sitka są przywiązane, przyklejone, przyciśnięte lub też przylutowane do ramki *b* wykonanej z odpowiedniego tworzywa. Na ramce *b* (fig. 1, 2, 4, 6 i 8) lub na narzędziu podtrzymującym i otaczającym tę ramkę (fig. 3) umieszczony jest grzbiet kolisty *b*¹ przytrzymujący puszek *c* (fig. 1 i 8) w sitku i zapo-

biegający przypadkowemu wypadnięciu puszek *c* z tego sitka, przyczem część dolna grzbietu jest w tym celu nieco rozszerzona.

Puderniczka przedstawiona na fig. 1 ma postać woreczka *d* wykonanego ze ściślej tkaniny, kauczuku, skóry lub innego tworzywa. Brzegi *d*¹ otworu tego woreczka są przylepione lub przywiązane do pierścienia *e*, który dzięki swej elastyczności można rozciągnąć celem nałożenia i zaciśnięcia go na ramce *b* sitka w sposób pozwalający na odejmowanie. Sitko w ten sposób wprowadzone zostaje zaciśnięte w pierścieniu *e*, który w danym przykładzie jest stożkowy, a to dla tego, aby był dostosowany do stożkowej ramki *b* i przytrzymywał ją. Zewnętrzna krawędź ramki *b* tworzy płaski wieniec kolisty *b*². Dno woreczka *d* może być w razie potrzeby wyłożone sztywnym denkiem *f*, wykonanem np. z tektury, w celu usztywnienia woreczka.

Przy użyciu puderniczki sitko *a* przyciska się do pudru *x*, co umożliwia giętkość woreczka *d* i odpowiedni ruch, nadany puszkowi *c* umieszczonemu wewnątrz sitka, przyczem wskutek tarcia się pudru o sitko puder przechodzi przez nie i osiada na puszkę *c*.

Puderniczka uwidoczniiona na fig. 3 ma postać sztywnego pudełeczka *g* dowolnego kształtu, zaopatrzonego w pokrywkę *g*¹. Ramka *b* sitka *a* może się suwać w pierścieniu *h*, którego górny, zagięty brzeg tworzy płaski wieniec *h*¹ oraz (w miejscu zgięcia) grzbiet *b*¹. Wieniec *h*¹ wsunięty jest luźnie pomiędzy dwa wieńce płaskie *i* o większej średnicy, przymocowane do pierścienia *j*, osadzonego w pudełeczku *g*. Pierścień *h*, wieniec *h*¹ i sitko *a* można poruszać zapomocą puszek, niewidocznego na fig. 3, a wtedy wieniec *h*¹ przesuwa się pomiędzy wieńcami *i*, tworzącymi prowadnicę, zapobiegając jednak wydostawaniu się nazewnątrząz pudru *x* znajdującego się na dnie pudełeczka *g*. Sitko *a* działa w danym

przypadku tak samo, jak w puderniczce opisanej poprzednio, przyczem sitko to wsuwa się w głąb pierścienia h w miarę zmniejszania się ilości pudru w pudełeczku g , który to puder wprowadzany jest pod sitko a przez szczoteczkę pierścieniową k , wykonaną np. z kosmatego sznurka owiniętego drucikiem miedzianym k^1 (fig. 5), przyczem szczoteczka ta obejmuje sitko a i porusza się wraz z niem.

Sitko a puderniczki podanej na fig. 4 zaciśnięte jest swemi brzegami górnymi pomiędzy zagiętymi do wewnątrz krawędziami wieńca, tworzącego ramkę b umieszczoną przesuwnie pomiędzy dwoma innymi wieńcami i wykonanymi tak, jak w puderniczce opisanej poprzednio, przyczem sitko a otoczone jest również szczoteczką pierścieniową k . Dno pudełeczka g pokryte jest tkaniną l o zjeżonych włóknach l^1 , stykających się stale z sitkiem a , przyczem puder x znajduje się w części obwodowej pudełeczka g .

Przy użyciu puderniczki sitko trze się o puder pod wpływem poruszania puszką (nie uwidocznionego na fig. 4), umieszczonego w tem sitku, które, obracając się, pociąga za sobą szczoteczkę pierścieniową k zmiatającą puder, celem wprowadzenia go pod sitko. Zjeżone włókna l^1 tkaniny l ułatwiają tę czynność oraz przechodzenie pudru przez sitko a .

Puderniczka przedstawiona na fig. 6 posiada sitko, osadzone obrotowo na czopku b' , przechodzącym przez wieńce i . Ramka b sitka zaopatrzona jest w rączkę b^1 , wychodzącą nazewnątrz puderniczki przez pierścień j i ściankę pudełeczka g , a mianowicie przez odpowiednie poziome okienko wycięte łukowato, przyczem ta rączka służy do poruszania sitkiem a ; dno pudełeczka g jest wklęsłe.

Puderniczka uwidoczniona na fig. 7 i 8 ma postać giętkiego woreczka m , przymocowanego w danym wypadku do ścianki y damskiego woreczka ręcznego. Ramka b , b^2

sitka a przymocowana jest w dowolny sposób do krawędzi otworu, wyciętego w dolnej części ścianki bocznej woreczka m . W danym przykładzie otwór ten wycięty jest w ściance damskiego woreczka ręcznego, tworzącej jednocześnie ściankę woreczka puderniczki, który to woreczek podzielony jest np. na cztery przedziałki m^1 zapomocą giętkich przegródek m^2 , których krawędzie dolne przymocowane są do sitka a wzdłuż linii poziomych, znajdujących się w pewnych odstępach jedna ponad drugą. Podstawę sitka a obejmuje drugi woreczek n , zatrzymujący puder wydostający się przypadkowo z puderniczki podczas jej używania. Woreczek n jest jednak dość obszerny tak, że puszek c daje się łatwo wyjmować. Ponad puderniczką znajdują się dwie osłony, z których jedna przymocowana jest w danym przykładzie do ścianki woreczka zawierającego puder, a drugi do ścianki y damskiego woreczka ręcznego, przyczem jedna z tych osłon, a mianowicie m^3 , zamyka woreczek puderniczki m , a druga n^1 zamyka woreczek n (fig. 8). Osłony te oczywiście mogą być wykonane inaczej.

Dzięki giętkości woreczków m^1 zawierających puder, sitko a powyższej puderniczki można trzeć o puder x , zsypujący się na sitko z woreczków m^1 .

Wynalazek może być oczywiście wykonany w sposób odmienny, tak np. woreczki do pudru, uwidocznione na fig. 1, 2, 7 i 8, można umieścić w kieszonce, mającej postać znanej chusteczki do nosa.

Kształt i rozmieszczenie poszczególnych części składowych puderniczki, ich rozmiary oraz tworzywo i szczegóły ich wykonania można oczywiście zmieniać bez zmiany przez to istoty wynalazku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Puderniczka ze stopniowem rozsiewaniem pudru na puszek, znamienna tem,

że ruchomy puszek (*c*) osadzony jest w ramce (*b*) ruchomej wraz z nim względem ścianek zbiorniczka z pudrem, przyczem zastosowane są narządy (*k*) poruszające się wraz z ramką (*b*) i przeznaczone do zasilania powierzchni puszkę pudrem.

2. Puderniczka według zastrz. 1, znamienna tem, że ramka (*b*) zaopatrzona jest w sitko (*a*) i osadzona w otworze giętkiego zbiorniczka (*d*) oraz posiada zatrzymującą puszek krawędź wewnętrzną (*b*).

3. Puderniczka według zastrz. 1, znamienna tem, że wraz z ramką (*b*) poruszają się umieszczone w pudrze szczoteczki (*k*).

4. Puderniczka według zastrz. 1, znamienna tem, że ścianki zbiorniczka pudru

zaopatrzone są w chropowate powierzchnie (*1*).

5. Puderniczka według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że wewnątrz zbiorniczka pudru zawiera giętkie przegrody (*m*), przymocowane do sitka wzdłuż rozmaitych obwodów.

6. Puderniczka według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że jest połączona z sitkiem obręczą (*h*) i spoczywa ruchomo w krawędzi otworu zbiorniczka.

Pierre dit Gaston Baquey.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 2

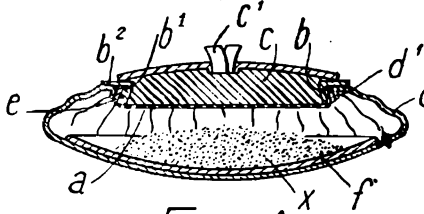

Fig. 4

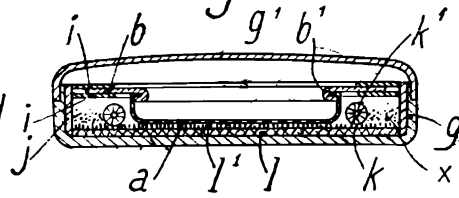

Fig. 1

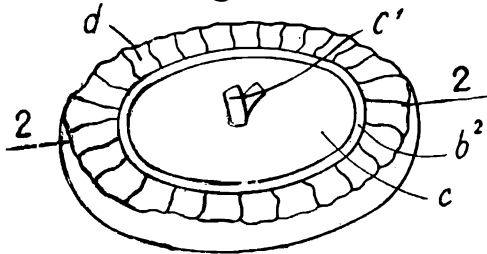

Fig. 5

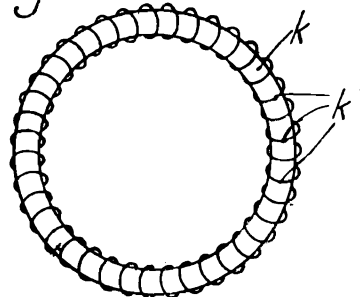

Fig. 3

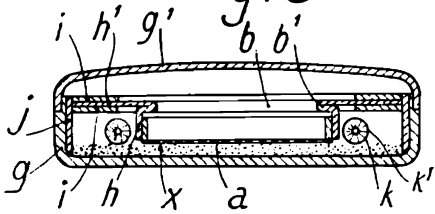

Fig. 6

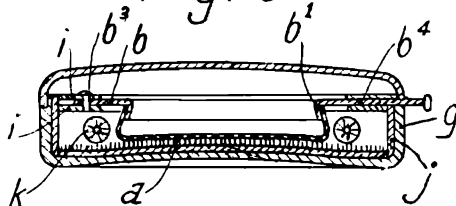

Fig. 8

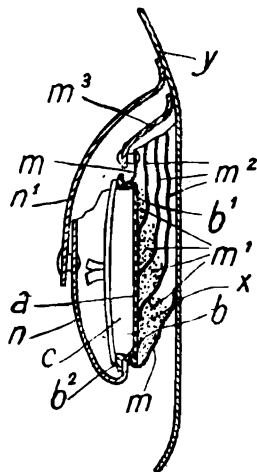

Fig. 7

